

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ip a

Attentie

40e jaargang Nr. 140 - Oktober 2018

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 752

Liberation concert
Margraten

Voor het laatst aan de knoppen

Tekst en foto: Jan Eijkemans

Een keer moet het er van komen. De Vierdaagse van 2018 was de laatste keer dat ik als vrijwilliger verbonden was aan de Stichting De 4Daagse. Na vanaf 1976 betrokken te zijn geweest bij de 4Daagse, eerst vanuit de politie, dan vanaf 1998 vanuit de gemeente en sinds de tijd dat ik niet meer hoefde te werken als vrijwilliger begonnen bij het team Openbare Orde en Veiligheid van de 4Daagse. De laatste jaren heb ik samen met oud politiecollega's de meldkamer van de 4Daagse operationeel bediend. Een periode waarin de technische ontwikkelingen een steeds hogere vlucht nam. Het was een meldkamer waar menigeen jaloers op was. Alle nieuwste ontwikkelingen werden hier toegepast en natuurlijk uitgetoet. Leverancier van de meldkamer was de firma Entropia waar een fijne samenwerking mee bestond en die natuurlijk ook trots was dat hun product ook bij dit grote feestje ingezet werd.

Door Ineke en Gerda is begonnen in een kleine ruimte met eenvoudige middelen. Echter de vraag naar goede verbindingen werd steeds groter. Daarnaast bestond er ook een aparte meldkamer van het Nederlandse Rode Kruis (verder NRK). Bij het NRK wordt ook door vrijwilligers de meldkamer bemenst. Iedere organisatie had zo zijn eigen manier van werken. Bij het NRK werd strikt gewerkt met protocollen terwijl wij veel meer geënt waren op praktisch en snel reageren. Wanneer er een onwel melding was vroegen veel verder door zij de mensen naar de plaats van het incident dirigeerden. Soms was het voor hen ook wel lastig dat zij ter plaatse niet zo bekend waren terwijl het voor ons al met een simpele aanduiding voldoende was om de mensen ter plaatse te krijgen. Wel begrijpelijk als je uit vele plaatsen uit ons land naar Nijmegen komt om je in te zetten voor de wandelaars en bezoekers.

Dat er aan de organisatie van een dergelijk groot evenement heel wat voorbereiding komt kijken mag duidelijk zijn. In de jaren hebben veel organisaties een bezoek gebracht aan o.a. onze meldkamer zoals van de Airbornwandelmars, de gemeente Utrecht in verband met de start van de Tour de France, de Nederlandse organisatie van de Giro en zelfs de organisatoren van de Vuelta in Spanje.

Door de jaren heen werd het werk in de meldkamer ook steeds meer en kwam er uitbreiding van mensen die al in een meldkamer gewerkt hebben of werken. Politie mensen maar ook mensen van de Koninklijke Marechaussee of Defensie. Het aanbod van werk en steeds nieuwe technieken vraagt een grote inzet van de mensen en je werkt lange dagen. Genoeg reden om aan meer mensen te komen die zich als vrijwilliger inzetten en dus ook kennis hebben van een organisatie als een meldkamer. Ervaring vanuit de politie of andere organisatie die iets dergelijks hebben heeft grote voordelen.

Afgelopen 4Daagse was ik coördinator van de meldkamer en werd de meldkamer van het NRK geïntegreerd. Vanuit één meldkamer werd zowel de openbare orde als medische zaken aangestuurd. Dan is het natuurlijk van

belang dat zaken op elkaar moeten worden afgestemd. Daarnaast was er een betere verdeling gemaakt van alle telefonische vragen. Medische zaken gingen direct naar de medische tafels, openbare orde zaken en organisatorische zaken kwamen bij onze tafels. Er kwamen ook taken bij zoals de regie bij de intocht van de muziekkorpsen en het informeren van de omroeper(st)er bij de eretribune.

Al met al was het een zeer geslaagde week, zeker ook wat de integratie betreft. Natuurlijk zal dit verder moeten rijpen en ontwikkelen maar de eerste ontwikkelingen waren positief.

Welnu komt er dan een einde aan 42 jaren werken voor de Vierdaagse en kan ik ook eens kennis maken met de andere kant van de 4Daagse. Zeker de laatste jaren als vrijwilliger waren intensief maar ook heel fijn. Dank voor de collegiale en vriendschappelijke medewerking van alle vrijwilligers. Het bestuur van de 4Daagse, de collega's en alle vrijwilligers wens ik veel succes voor de toekomst. Ik denk er met veel plezier aan deze jaren terug. Zal ik het na zoveel jaren missen , wie weet.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
40e jaargang nr. 140
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jaap Heerschop
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:

Brugt Peper
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

Algemeen Bestuurslid
Jan Nijburg

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Actviteiten:

Dick Beerens
dickbeerens@hetnet.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten

In dit nummer

- 3** Voor het laatst aan de knoppen
- 7** De airborne wandeltocht
- 13** Sterrenwacht Busloo
- 15** Liberation concert Margraten
- 24** Oude doos
- 27** Activiteiten overzicht IPA-Nijmegen
- 29** Activiteiten overzicht Oostelijke districten
- 31** Inschrijfformulier

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen
nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

De Airborne Wandeltocht

Tekst en foto's: Brugt en Angela Peper

Bron: <https://airbornewandeltocht.nl>

Op zaterdag 1 september 2018 hebben wij, Angela en Brugt Peper, meegelopen met de 72e Airborn Wandeltocht. Deze herdenkingstocht in het kader van de Slag om Arnhem 1944 vindt ieder jaar plaats op de eerste zaterdag in september in Oosterbeek. De Airborne Wandeltocht is een eerbetoon aan de ruim 1.700 Britse en Poolse militairen die in de Slag om Arnhem het leven lieten en begraven liggen op de Airborne Begraafplaats in Oosterbeek. Voor mij was het de eerste keer en Angela liep voor de tweede keer mee. In totaal hebben 32.809 wandelaars deelgenomen aan deze editie.

Nadat we in de 'IPA melder Arnhem e.o.' de uitnodiging hadden gelezen hebben we ons direct opgegeven. De inschrijving werd door IPA Arnhem, Marjo Koehorst, geregeld. We hoefden ons dan ook alleen maar op de dag van de wandeltocht te melden bij de IPA stand op het startterrein van de sportvelden Hartenstein, achter het Airborne museum.

Vroeg in de ochtend werd al duidelijk dat het een zonovergoten dag zou worden.

Op de A50 werden we al verwezen naar een van de twee parkeerterreinen. Eén parkeerplaats is aan de noordzijde van Wolfheze gelegen en één aan de westzijde van Doorwerth. Bij de parkeerplaats Doorwerth aangekomen was het nog een stukje lopen naar de shuttlebussen die al klaar stonden om ons naar de directe omgeving van het start/finish terrein te brengen. De kosten voor het parkeren en de shuttlebus heen en terug bedroeg € 10,00 per auto

Op het startterrein aangekomen werden we in de IPA stand ontvangen door Bert Ter Haar, Loes Nije en John Korsel. We werden voorzien van de startkaarten en een lekker lunchpakket. In totaal had een groep van 24 IPA leden uit Nederland en Engeland zich via IPA Arnhem opgegeven. Iedereen kon starten wanneer hij of zij wilde. Dit had te maken met de diverse afstanden: 10, 15, 25 en 40 kilometer. Wij hebben de 15 kilometer gelopen en gingen rond 10.30 uur van start. Het was een mooie route en we namen dan ook de tijd om van de omgeving, de bossen, de bezienswaardigheden en onze lunch te genieten.

De Airborne Wandeltocht leidt je door een gedeelte van de Veluwezoom met rustieke bossen van de gemeente Renkum en een prachtig uitzicht over de Rijn. De routes op de vier afstanden leiden je, afhankelijk van de afstand die je loopt, langs markante plaatsen, zoals:

- het voormalig hoofdkwartier 'Hotel Hartenstein', thans het 'Airborne Museum', van waaruit Major-General R.E. Urquhart, CB, DSO, commandant van de 1e Airborne Divisie de ongelijke strijd leidde. Het museum is dagelijks geopend; ook op de wandeldag;

- de Airborne Begraafplaats te Oosterbeek, waar ongeveer 1.700 Britse en Poolse militairen hun laatste rustplaats kregen (hier wordt u verzocht stilte in acht te nemen);
- de uitgestrekte bossen van de 'Bilderberg', waar een hevige strijd werd geleverd;
- de landingsterreinen in Wolfheze, Heesum en Renkum, waar de Airborne-soldaten werden gedropt;
- de 'Oude Kerk', dat tijdens de terugtocht als verzamelplaats diende. Deze 'Oude Kerk' is op de dag van de Airborne Wandeltocht geopend van 14.00 tot 17.00 uur.

Rond 14.30 uur waren we weer terug op het start/finish terrein en werden we ontvangen door Marjo en Jos Koehorst. We kregen direct een lekker frisdrankje en een stoel aangeboden. Na even bijgekleet te hebben was het tijd om de draagmedaile op te halen en af te sluiten met een heerlijk koel biertje. Daarna was het weer tijd om de shuttlebus op te zoeken, die ons weer naar onze parkeerplaats bracht. Het was een geweldige leuke dag. Marjo en Jos bedankt voor de gastvrijheid en de goede organisatie. Volgend jaar zijn we er weer bij, maar dan streven we er naar om de 25 kilometer te lopen.

Geschiedenis

In het jaar 1947 organiseerde de Politie Sport Vereniging 'Renkum' voor het eerst de 'Airbornemars' om diegenen te eren die in de septemberdagen van 1944, onder meer in de omgeving van Oosterbeek, hebben gestreden voor de bevrijding van ons land. Aan de eerste 'Airbornemars' namen zo'n 2.000 wandelaars deel en werd daarmee vanaf het begin al een succes. Later werd aan deze mars, met toestemming van Major-General R.E. Urquhart, CB, DSO, commandant van de 1e Airborne Divisie, de naam 'Airborne Wandeltocht' gegeven en mocht het Pegasus-embleem door de organisatie worden gebruikt. Vanaf het begin is de netto-opbrengst van de Airborne Wandeltocht bestemd geweest voor de soldaten die invalide zijn geworden door de oorlogshandelingen tijdens de Slag om Arnhem, alsmede voor de nabestaanden van de gevallen die financieel niet in staat zijn om de Airborne herdenkingen in september in Arnhem en omgeving bij te wonen.

Achtergronden Airborne Wandeltocht

Door de jaren heen is er veel beschreven over de geschiedenis van de Airborne Wandeltocht:

Journalist en schrijver Laurens van Aggelen uit Arnhem tekende zijn persoonlijke bevindingen op in het boek 'De Airborne Wandeltocht'. Uit zijn gesprekken met veteranen en mede-wandelaars belicht hij de historie van dit unieke evenement.

De heer Tiemens uit Doorwerth beschreef in de afgelopen jaren de geschiedenis van de Airborne Wandeltocht. Wij publiceren integraal zijn geschiedschrijving, omdat het treffend het ontstaan en het verloop van voorgaande jaren van de Airborne Wandeltocht weergeeft.

Op het verhaal van de heer Tiemens AIRBORNE-WANDELTOCHT: HERDENKING ZONDER WEERGA door Willem Tiemens († 25 januari 2005) berust auteursrecht.

Het begin

Het voorgaande is een citaat uit het Oosterbeekse weekblad 'Hoog en Laag' van 15 augustus 1947. Het verschaft ons een blik op het prille begin van het inmiddels tot ver over onze landsgrenzen vermaarde wandelsportfeestje. Niemand kon in 1947 nog bevroeden, dat de Airborne Wandeltocht zou uitgroeien tot 's werelds grootste eendaags wandelevenement. Er is een aantal factoren aan te wijzen, dat heeft bijgedragen aan de succesformule van de Airborne Wandeltocht. De aanmerkelijke militaire deelname door de jaren heen is zeker niet de geringste daarvan. Want die deelname is altijd in hoge mate gezichtsbepalend geweest. Voldoende reden dus om, als het gaat over het levend houden van de herinnering aan de 'Slag om Arnhem' en hen die daarin hun leven voor de goede zaak verloren, ook eens stil te staan bij dit 'buitenbeentje' onder de herdenkingen.

"Politie-Sport Vereniging 'Renkum' organiseert op zaterdag 6 september 1947 te Oosterbeek een Airborne Wandeltocht, waarvan de route loopt langs de voornaamste punten van de strijd in september 1944. Deelname is opengesteld voor politie, militairen, semi-militairen, padvinders, burgerverenigingen, jeugdverenigingen en individuen. De afstand bedraagt ongeveer 25 km; voor personen beneden de leeftijd van 16 jaar ongeveer 15 km. Aan een ieder die de tocht volbrengt, wordt een fraaie draagmedaille uitgereikt, waarop, met toestemming van Gen. Urquhart, het Airborne-embleem voorkomt. Verder zijn groepsrijzen en extra prijzen beschikbaar gesteld voor groepen die uit minstens 12 personen (leider/ster niet inbegrepen) bestaan."

Het idee van een herdenkingswandeloct, zoals dat kort na de oorlog in de boezem van de Politie Sportvereniging Renkum ontstond, droeg van meet af aan de kiem in zich die in de loop der jaren het grote succes zou voortbrengen. Zo was de organisatie van het evenement bij de politiemannen in de juiste handen. De aanvankelijk twee wandelroutes waren zo uitgestippeld, dat ze langs de plaatsen voerden waarvan de namen onlosmakelijk aan de Airborne historie waren verbonden, zoals:

Hotel Hartenstein, waarin het hoofdkwartier van Urquharts

luchtlandingsdivisie was gevestigd het pas aangelegde Airborne kerkhof de landingsterreinen bij Wolfheze de uitspanning Westerbouwing op de heuvel, aan de voet waarvan het Drielse veer ligt het oude kerkje aan de Benedendorpsweg in Oosterbeek, dat symbool werd van de dappere, maar tot opgeven en terugtrekken gedwongen Poolse en Britse militairen. Behalve dat de parkoersen de wandelaars langs deze belangwekkende plaatsen leidden, gingen ze ook door het vele natuurschoon waaraan dit deel van de Veluwe zo rijk is. De deelnemers liepen hoofdzakelijk in groepsverband. Het optreden van de militaire eenheden werd buitengewoon gewaardeerd.

"Er werd keurig gelopen. Het was een genot om onze gedisciplineerde troepen voorbij te zien trekken, getraind tot en met en in een houding van zeldzame correctheid. We dachten even aan de militaire colonnes, die vroeger wel eens langs de straten trokken. De training, op moderne leest geschoeid, is af en weergaloos perfect. Ook de andere groepen en vooral de jeugd werd beziend door eenzelfde geest." Aldus het verslag dat over de eerste wandeltocht in 'Hoog en Laag' verscheen. Het pathos uit die dagen latend voor wat het is, mag zonder overdrijving worden gezegd, dat de eerste tocht meteen een overweldigend succes was. Waar de organisatoren op 750 deelnemers hadden gerekend, werden het er ruim 2100. Er waren dus niet genoeg van de in het vooruitzicht gestelde 'fraaie draagmedailles'. De meeste lopers kregen de penning nagezonden. "Dit was", aldus de burgemeester van de gemeente Renkum, "geen traditionele tocht, maar niemand vindt de voorspelling gewaagd, als we zeggen dat deze dag de grondslag heeft gelegd voor de traditionele Airborne marsen in Oosterbeek." En inderdaad, een traditie was geboren!

De volgende

Het jaar daarop was de Airborne Wandeltocht opnieuw 'een daverend succes'. Er waren zo'n 2.500 deelnemers, die werden begeleid door 8 muziekkorpsen. Voor Hotel Hartenstein werd het defilé afgenomen. In het hotel ontving de korpscommandant van de gemeentepolitie van Renkum, commissaris J.H. de Groot, vele hoge autoriteiten, ... terwijl er velen de wens te kennen hadden gegeven in de lange file mee te lopen. (Het ware te wensen dat van deze zinsnede een sportief appel uitgaat op de tegenwoordig zo talrijk op het gazon voor Hartenstein aanwezige 'autoriteiten', wier bijdrage tot het evenement zich beperkt tot het gadeslaan van de voorbijtrekkende menigte, bij voorkeur met een glaasje geestrijk vocht in de hand). Aan de toekenning van de groepsrijzen ging een uitgebreide jurering vooraf. "Het winnen der prijzen was niet gelegen in het feit, dat men b.v. het eerste het parcours had afgelegd, maar werd gewonnen door die groepen, die door houding en discipline gedurende het gehele parcours uitblonken." Overal langs de route konden zich controleurs (verdekt) hebben opgesteld om het moreel van de troepen te controleren en waarderen. In drie opeenvolgende jaren ging de Brigade Koninklijke Marechaussee uit Apeldoorn met de eerste prijs (een beker) naar huis. Opmerkelijk was de eervolle tweede plaats waarop het detachement van het Vrouwelijk Hulpkorps van de Koninklijke Landmacht uit Den Haag in 1948 beslag wist te leggen. Intussen slaagde de Politie Sportvereniging erin om de organisatie van de wandeltocht met een batig saldo af te sluiten. Daardoor kon zij in 1949 een bedrag van f 1.000,- overmaken aan het Nederlands Oorlogsgraven Comité, "onder de bepaling dat het geld zou worden besteed als bijdrage in de kosten, verbonden aan de overkomst uit Engeland van de nabestaanden, die de graven van

de te Oosterbeek op het Airborne kerkhof rustende geallieerde gevallen komen bezoeken bij de jaarlijkse Airborne pilgrimage op 17 september”.

En voorts

Met de toename van het aantal deelnemers kon sindsdien jaarlijks een steeds groter bedrag voor dit doel worden afgezonderd. Aan de twee parcoursen werd in 1953 een route van 10 km toegevoegd, zeer geschikt voor gezinnen met nog kleine kinderen en anderen voor wie de 15 of 25 km wel wat ver vonden. Voor degenen die wat meer prestatiegericht zijn en voor wie 25 km geen uitdaging meer vormt, is in 2001 voor het eerst een parcours van 40 km in het programma opgenomen. Uniek was het verbod dat de wandeltocht in 1955 trof: kinderen beneden de 14 jaar mochten in dat jaar niet deelnemen. Dit hield waarschijnlijk verband met het uitbreken van een besmettelijke ziekte (meningitis?). In 1957, tien jaar na de eerste tocht, gingen er al ruim 16.000 wandelaars van start. De groepen (ca. 500) waren nog steeds zeer prominent aanwezig. Bij de 26 ste tocht leek zich het aantal inschrijvingen gestabiliseerd te hebben rond de 25.000. De samenstelling van het lopersveld was echter duidelijk aan het veranderen. De toenemende individualisering, die zich in het maatschappelijk leven manifesteerde, weerspiegelde zich eveneens in het wandelgedrag. Het aantal individuen overtrof het aantal deelnemers dat in groepsverband liep. Ook het militaire element was zichtbaar teruggelopen. Verder constateerden de organisatoren ook een sterke toename van de belangstelling voor de tocht in het buitenland. Britten, Duitsers, Belgen, Denen, Amerikanen en Noren lieten zich inschrijven. De groeiende populariteit nam toch niet weg, dat de deelnemers zich scherp bewust bleven van de bijzondere achtergrond van de Airborne Wandeltocht. De tientallen bloemstukken die na elke tocht bij de graven van het Airborne Kerkhof en op de gedenksteen achterbleven, waren daarvan het bewijs. Na 30 jaar bleek het aantal lopers toch tot 32.000 te zijn geklommen en was het bedrag, dat als bijdrage in de kosten van het overkomen van nooddriftige pelgrims werd overgemaakt, inmiddels opgelopen tot NLG 8.500,-. Afhankelijk van het weer, schommelt het aantal wandelaars de laatste jaren zo tussen de 29.000 en 34.000.

Even donkere wolken

Om de massale toestroom in goede banen te leiden en een ongestoord verloop van de wandelmars te garanderen, is het treffen van een groot aantal ingrijpende verkeersmaatregelen onvermijdelijk. Het Renkumse politiekorps mocht zich daarbij altijd verheugen in de bijstandsverlening door vrijwilligers van andere politiekorpsen en niet te vergeten door personeel van de Koninklijke Marechaussee. Zonder al deze vrijwillige bijstand zou de wandeltocht allang niet meer gehouden kunnen worden. Met het oog op het vele bestuurlijke werk dat jaarlijks met het organiseren van de tocht weerkeert, was het eigenlijk een gelukkige bijkomstigheid, dat het indertijd juist de Politie Sportvereniging was die het initiatief voor de tocht nam. Immers, een geschikter instantie was, vooral gezien het nodige ‘regel- en ritsselwerk’, niet denkbaar. Maar juist daardoor begonnen zich een aantal jaren geleden, toen het besluit genomen werd om de politieorganisatie in ons land op een regionale leest te schoeien, donkere wolken samen te pakken boven het sportieve evenement met internationale faam. De organiserende politiesportvereniging dreigde haar basis, het Renkumse politiekorps, te verliezen. In 1992 werd, juist met het oog op de Airborne Wandeltocht, echter besloten de Politie Sportvereniging Renkum ook na de reorganisatie van de politie te laten voortbestaan. Zij zal zich in

een wat ruimer verband vrijwel alleen nog met het organiseren van het wandelsportevenement belasten. De toekomst van de Airborne Wandeltocht was daarmee verzekerd.

De eerste zaterdag in september

In augustus verschijnen er langs de invalswegen van Oosterbeek grote borden die de passanten attent maken op de komende Airborne Wandeltocht, die traditiegetrouw op de eerste zaterdag in september wordt gehouden. Het verschijnen van die borden is tevens het teken dat het ‘Airborne seizoen’ weer in aantocht is. De officiële herdenkingscyclus in september start pas met de kranslegging op de donderdagochtend voorafgaande aan het herdenkingsweekend bij het grote monument tegenover Hartenstein, waarin nu het Airborne Museum is gevestigd. Voor velen is de Airborne Wandeltocht echter het werkelijke - zij het niet officiële - begin van de periode van herdenken. Rond die tijd vertonen zich ook de eerste veteranen in het Oosterbeekse straatbeeld, van verre te herkennen aan hun blazers en rode baret. Met het naderen van het herdenkingsweekend neemt hun aantal toe, al wordt de toestroom van veteranen de laatste jaren sterk af. Het grote sterven is begonnen.

U bent bij deze uitgenodigd . . .

Het zal duidelijk zijn, dat er van de Airborne Wandeltocht een heel bijzondere charme uitgaat. Een charme die velen in haar ban heeft. Het is bepaald geen zeldzaamheid dat inmiddels de derde generatie van families uit de streek Arnhem - Oosterbeek aan de wandelmars deelneemt. Veel van de typische ‘Airborne gebruiken’ zijn door de jaren heen bewaard gebleven. De oude parkoersen hebben vrijwel geen verandering ondergaan, terwijl er in 2001 voor het eerst een afstand van 40 km gelopen kon worden. Het defilé wordt nog steeds voor Hartenstein afgenomen. Nog steeds strijden de deelnemende groepen om de ereplaatsen in hun categorie. Nog steeds leggen de wandelaars massaal bloemen op het Kerkhof. En nog steeds zijn er mensen bij ‘van het eerste uur’ die nooit een mars oversloegen. Opmerkelijk? Ja, op het eerste gezicht wel. Maar wie eenmaal heeft meegelopen, begrijpt het.

Wat ik maar wil zeggen, geachte lezer/lezeres: wanneer u en de uwen nog nooit de sfeer van de Airborne Wandeltocht hebben geproefd, dan wordt het toch tijd dat u dat eens gaat doen. U zult er geen spijt van krijgen. Op de eerste zaterdag in september bent u meer dan welkom in Oosterbeek! Zorg dat u op tijd bent, want het wordt druk. En het zou mij niet verwonderen, wanneer u het jaar daarop wéér van de partij wilt zijn!

Sterrenwacht Busloo

Tekst en foto's Machteld en Geert Theloosen (IPA Nijmegen e.o.)

'Bezoek aan de sterrenwacht in Busloo op 16 augustus 2018' kopte de uitnodiging van IPA Oost Nederland via de mail ons huis binnen. Het beeld van een sterrenwacht is bij veel mensen hetzelfde. Een groot hoog gebouw waarop een toren staat met een ronde koepel als dak. Een deel van het dak kan geopend worden, waarna je met een grote sterrenkijker in het onbekende donker gaat staan te turen. De sterrenwacht Busloo is echter anders. Midden in de bossen, in een monumentale oude boerderij, is de stichting sterrenwacht Busloo gevestigd. Geen koepel op het rietendak, maar binnen in de oude deel is een indrukwekkende expositie en presentatieruimte ingericht waar met tientallen lampjes aan het plafond ons melkwegstelsel wordt afgebeeld. Wie goed omhoog kijkt in de ruimte neemt ook het planetenstelsel waartoe de aarde behoort waar. We zien Mars en de aarde ter grootte van een tafeltennisballetje. De maan zo groot als een knikker en op de muur is de zon afgebeeld met een diameter van 3 meter. Saturnus met de ringen en Jupiter ter grootte van een voetbal en ergens ver weg aan het plafond een kleine witte stip, Pluto.

We worden van harte welkom geheten door het personeel van de sterrenwacht en door de IPA organisatie Oost Nederland. Klokslag 19.30 uur start Frank (ik dacht Vermeulen) voor 17 personen de presentatie. Een boeiende spreker die ons direct meeneemt door de geschiedenis van de sterrenwacht en daarna als een gids ons 'ruimte toeristen' uitnodigt om met hem het heelal in te gaan voor een rondleiding. In woord en gebaar weet.

Frank ons te boeien over de hemellichamen, de gigantische afstanden, de aantrekkende krachten tussen de planeten, en wat het 'mannelijke op de maan' in werkelijkheid is. Kraters van meteorietinslagen op aarde doen je beseffen dat het universum volop in beweging is.

Onze reis in de ruimte en tijd kent ook een tussenstop in de presentatie.

Buiten op een afstand van ongeveer 100 meter naast de boerderij heeft de stichting een stenen gebouwtje gemaakt. Daarvan kan het dak op een rail opzij worden geschoven. In de openruimte van het gebouwtje staan een aantal grote sterrenkijkers opgesteld die worden bediend door de sterrenkundige Alex Scholten. Hij toont ons via de kijkers en later op de avond als het langzaam schemer wordt nog een keer, de planeten, Venus, Jupiter, Saturnus en natuurlijk de Maan. Ingezoomd zien we de spectaculaire kraters van de Maan dichtbij, maar ook de ringen rondom Saturnus zijn goed te zien.

Maar we zijn er nog niet. Onze reis, een beetje de reis van Jules Verne, een Frans auteur die gezien wordt als de vader van de sciencefiction, gaat in de presentatie verder het heelal in. Frank neemt ons mee naar de maansverduistering, de 28 dagen cyclus van de maan en haar invloed op ons eb en vloed. Gebruikmakend van veel foto's, filmpjes en zelfs rechtstreeks met internet gaan we letterlijk en figuurlijk op reis. Vanaf het San Marcoplein in Venetië gaan we omhoog door de dampkring, tussen de planeten en kometen door om uiteindelijk na enige miljoenen lichtjaren buiten ons eigen melkwegstelsel te komen. Een reis om aan te geven hoe indrukwekkend groot de afstanden in ons universum zijn. Onderweg staan we stil bij meteorieten, kometen en de vallende sterren. Nooit geweten, maar slechts de grootte van een zandkorrel, is het fenomeen achter de 'vallende ster'. 'Moeder Aarde' is in de verte slechts een speldenknop.

Als we weer terugzakken in onze stoel en het licht weer aangaat is de avond rond 22.15 uur voorbij.

Even later staan we buiten en hoog boven ons zien we het steelpannetje, ons melkwegstelsel, en het mannetje op de maan dat toch niet knipoogt.

Een indrukwekkende en inspirerende avond! Hartelijk dank IPA Oost Nederland.

Liberation concert Margraten

Tekst: Jan Eijkemans

Foto's: diverse bronnen o.a. Wikipedia, Bundesarchive, Stichting Adoptiegraven en Jan Eijkemans

September is de maand waarin vooral in het zuiden van Nederland de Tweede wereldoorlog wordt herdacht. Het eerste dorp dat in Nederland werd bevrijd is Mesch in het uiterste zuiden van ons land. Vandaar begon de bevrijding van de rest van Nederland door zowel de Amerikanen, Britten, Canadezen en andere geallieerde troepen. Daarbij vielen vele slachtoffers, ook onder de bevrijders. Al vele jaren hebben wij zowel een naam op de 'Muur van Vermisten' als een graf geadopteerd op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Sedert 13 jaar vindt op deze begraafplaats op de eerste zondag in september een concert plaats om de gevallen te herdenken. Zo ook dit jaar en natuurlijk hebben wij weer bloemen bij het graf en de naam op de muur gelegd.

Nick G. Pantages

De naam van Nick staat op de muur van vermisten. Nick was 2e luitenant bij de 447th Bomber Group, Heavy en was op missie geweest naar Münster, Duitsland om daar een bombardement uit te voeren. Op de terugweg, op 11 maart 1944, naar Engeland is tenminste één maar mogelijk twee motoren van hun B-17G in brand geraakt

door Duits afweergeschut. Op circa 25 miles uit de kust bij Burg Haamstede in Zeeland zijn zij in het water terecht gekomen dicht bij een zandbank. Stafsergeant Julius H. Schultz is daarbij gevangen genomen en de andere 9 bemanningsleden zijn op de zandbank moeten blijven. Op vragen aan Duitse arbeiders ter plaatse die het gezien zouden hebben kregen zij te horen dat van redding geen sprake kon zijn. Bij vloed zijn door het water verzwoegen en hun lichamen zijn nooit meer teruggevonden. Nick kwam uit Seattle (Washington State), is 25 jaar oud geworden en onderscheiden met de Air Medal met de 2 Oak Leaf Clusters. Naast zijn ouders liet hij een vrouw achter en zijn jongere broer.

Everett W. Loomis

Everett was 1e luitenant bij het 194ste Glider Infantry Regiment en hun Glider CG-4A is één mijl ten zuiden Hammingen, in de buurt van Wesel, Duitsland, door de Duitsers beschoten. Hun Glider is bij de landing in brand gevolgen waarbij alle inzittenden werden gedood. Everett kwam uit Bellingham (Washington State), is 25 jaar oud geworden en met de Purple Heart onderscheiden. Naast zijn ouders had hij twee broers en twee zusters.

Het concert

Het Margraten Requiem Concert vindt plaats op de begraafplaats zelf en wordt uitgevoerd door de

Philharmonie Zuid Nederland. Het orkest stond dit jaar onder leiding van de in Chicago geboren dirigent Fawzi Haimar. In het verleden werden bij deze concerten vaak requiems uitgevoerd maar dit jaar was het een totaal andere insteek hoewel het natuurlijk wel betrekking had op oorlogsvoering en de herinnering daaraan. De volgende werken werden uitgevoerd:

Hymn to the Fallen komt uit de bekende film **Saving Private Ryan**. John Williams (1932) componeerde de muziek voor de film als eerbetoon aan allen die zijn gesneuveld in de oorlog.

Memorial to Lidice en is van de Tsjechische componist Bohuslav Martinu (1890 – 1959). Hij schreef dit orkestwerk ter herinnering aan het Tsjechische dorp Lidice. In Lidice is nagenoeg hetzelfde gebeurd als bij ons in Putten op de Veluwe en het Franse dorpje Ouradour-sur-Blanc.

Aanleiding was de moordaanslag op Reinhard Heydrich op 27 mei 1942. In zijn korte leven van 38 jaar groeide hij uit tot een van de meest beruchte nazikopstukken. Heydrich – die bekend stond als *De slager van Praag* en *Het Blonde Beest* – was degene die het plan opzette voor de ‘definitieve oplossing van het Jodenvraagstuk’. Hij zat vervolgens de beruchte **Wannseeconferentie** voor die resulteerde in de systematische uitroeiing van de Europese Joden.

Als wraak op de aanslag op Heydrich werden in Lidice 340 mensen vermoord door de nazi's, te weten: 192 mannen, 60 vrouwen en 88 kinderen.

Op de dag van de aanslag kijkt Jozef Gabčík nerveus op zijn horloge. Kwart over tien! Sinds negen uur staat hij bij de tramhalte Klein-Holeschowitzstrasse in de Praagse buitenwijk Lieben, en nog steeds geen seintje van Josef Valvík. Die staat verderop te wachten bij de Kirchmeyerstrasse, hij kijkt uit naar het ‘object’. Volgens zijn informatie moet de rijksprotector daar elk ogenblik voorbij kunnen komen. Een Tsjechische klokkenmaker, die in Heydrichs kantoor een antieke staande klok moest repareren, had op diens bureau een stuk papier gevonden

met Heydrichs reisplannen voor 27 mei 1942, hij had het verfrommeld en het een schoonmaakster toegespeeld. Die gaf het door aan het verzet.

Gabčík wist zich telkens weer het zweet van het voorhoofd. Zijn opwindende en de meizon verhitten hem. Ondanks het warme lenteweer hangt er een regenjas over zijn arm. Opvallend? Geen enkele voorbijganger vermoedt dat Gabčík, een in Engeland opgeleide paratrooper, er een machinepistool van het type stengun *MK II FF 209* onder verborgen houdt. Aan de andere kant van de straat leunt zijn kameraad Jan Kubiš tegen een straatlantaarn, hij heeft twee uiterst gevoelige bommen in zijn aktetas en werpt hem een vragende blik toe. Met een geprikkelde geste geeft Gabčík hem te kennen: Wachten!

Dan gaat plotseling alles razendsnel – en behoorlijk verkeerd. Net op het moment dat de tram van lijn 3 komt aanraken, begint de scheerspiegel van Valvík vlak bij de Kirchmeyerstrasse in de zon te flikkeren: het sein! 10.29 uur. Vliegenvlug rent Gabčík naar de binnenkant van de haarspeldbocht waarmee de weg vlak voor de oever van de Moldau afbuigt. Een donkergroene Mercedes 320 met het kenteken SS-3 komt aanrijden, een open cabriolet, waarin behalve de chauffeur maar één man zit, de rijzige Reinhard Heydrich. De chauffeur, *SS-Oberscharführer* Johannes Klein, remt af voor de bocht, temeer omdat de tram juist aan de andere kant tot stilstand is gekomen. Mensen stappen in en uit. De Mercedes bevindt zich nu op slechts drie meter van Gabčík. Die laat zijn jas vallen, heft bliksemsnel het machinepistool en haalt de trekker over. Er gebeurt – niets. Er zat konijnenvoer in de loop. Gabčík had het gedemonteerde wapen tussen allerlei groenvoer in zijn tas verstopt voordat hij het onder zijn jas in elkaar zette. “Stoppen!”, roept Heydrich en hij gaat achter in de cabriolet recht overeind staan. Hij pakt zijn pistool, richt op Gabčík en schiet. Er gebeurt niets. Het wapen is niet geladen. Chauffeur Klein trapt op de rem in plaats van op het gaspedaal om zijn baas in veiligheid te brengen. Terwijl Gabčík totaal verbijsterd aan zijn stengun staat te prutsen, komt Kubiš, die helemaal over het hoofd is gezien door Heydrich en zijn chauffeur, naderbij en gooit

een bom. Die explodeert bij het rechterachterwiel en mist zijn doel op een haar na – een paardenhaar uit de bekleding van de stoel. Het dringt met allerlei metaalsplinters door in de milt van de leider van de SS.

Er breekt grote verwarring uit. Terwijl de getroffen Heydrich zijn pistool op Kubiš richt, achtervolgt Klein een van de plegers van de aanslag, Gabčík, die zijn onbruikbare machinepistool heeft weggegooid. Hij houdt hem aan in slagerij Brauner, maar Gabčík

schiet hem met een pistool in zijn scheenbeen en ontkomt. Ook Kubiš, wiens gezicht bloedt door bomscherven, vlucht op zijn fiets de heuvel af naar Praag. De derde man ontkomt eveneens, Valčík, die met zijn spiegel het sein had gegeven dat Heydrich in aantocht was.

Op de plaats van het misdrijf zakte de protector met een bloedend gaatje in zijn rug in elkaar. Een vrouw herkende hem en schreeuwde: "Heydrich! Jezus Maria!" Het duurde bijna een halfuur voor Heydrich in het ziekenhuis Na Bulovka aankwam, dat maar één kilometer van de plek verwijderd ligt. Er was geen ambulance komen opdagen. Voorbijgangers hielden passerende auto's aan. De eerste automobilist, een bakker, weigerde de gewonde te vervoeren toen hij diens SS-uniform zag. Hij had geen tijd, hij moest aan het werk. Een Tsjechische politieagent hield de volgende auto aan, een bestelwagen. Hij hielp Heydrich de kleine cabine in, wat de zwaargewonde behoorlijk wat pijn bezorgde.

De chauffeur met de bloedende rijksprotector naast zich sloeg eerst een verkeerde weg in. Hij draaide zijn auto en kwam weer langs de plaats van de aanslag. Heydrich zei nu dat hij liever achter op de platte laadbak wilde liggen. Daar lag boenwas voor parketvloeren. De chauffeur stapte uit en hielp hem in de laadbak. Vanwege zijn verwondingen aan zijn rug lag de machtigste man van het protectoraat op zijn buik tussen de dozen met boenwas, en zo arriveerde hij tegen elf uur bij het ziekenhuis. Een voorbijganger

kwam zelfs achter hem aan met zijn aktetas vol geheime papieren voor een bijeenkomst met Hitler.

Heydrich had zijn verwonding wel kunnen overleven, maar de twee volgende uren op de operatietafel bepaalden zijn lot. De Tsjechische chirurg Alois Vincenc Honek heeft voor het eerst verteld wat daar is gebeurd toen hij al ruim negentig jaar oud was. Hij was juist bezig met een maagoperatie toen een verpleger binnenstormde: "Er is een aanslag gepleegd op Heydrich. Hij ligt halfdood op de Eerste Hulp." Kort daarna kwam de geneesheer-directeur Walter Dick binnen, die Honek verzocht de operatiezaal vrij te maken. Hij sloot de operatie af en wachtte in zijn privé-vertrekken in het ziekenhuis, terwijl de SS en de Gestapo het gebouw bezetten. Een halfuur later werd Honek als enige Tsjech gevraagd bij de ingreep te assisteren, "want alleen ik kon overweg met het Engelse narcoseapparaat."

"Toen ik de operatiekamer binnenkwam, werd Heydrich al uitgekleed", vertelt de arts. "Hij droeg een kogelvrij vest, maar alleen aan de voorkant. Hij heeft niet laten blijken dat hij pijn leed. Ik vroeg hem: "Hebt u een kunstgebit? Hij antwoordde niet. Toen heb ik zijn mond geopend en alles gecontroleerd." Bomscherven en paardenhaar van de stoelbekleding in de auto waren links boven het middenrif Heydrichs rug binnengedrongen en hadden zijn milt verwoest. De beste internist van Praag, professor Walter Hollbaum van de Deutsche Klinik aan het Karelsplein, zou de operatie uitvoeren.

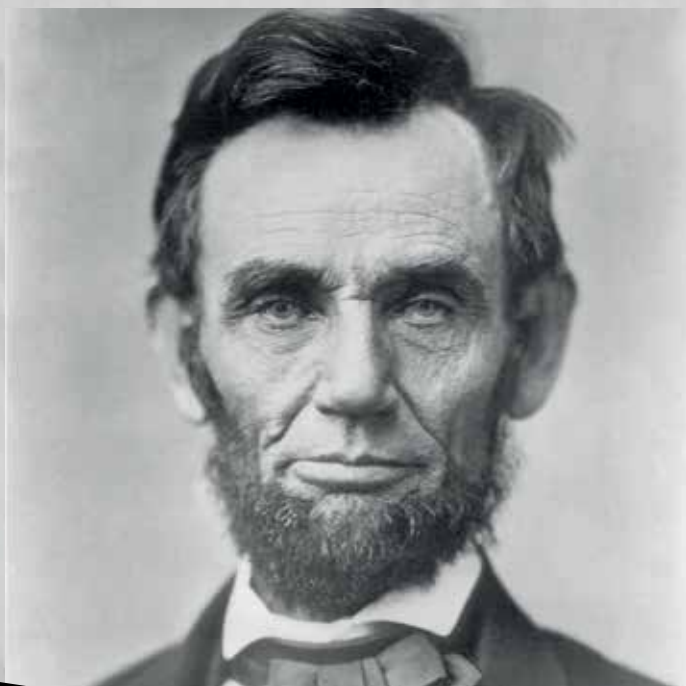
Hollbaum begon met een lange snee in de lengte boven de navel. Honek: "Opeens merkte hij dat het zo niet ging. Er stond zweet op zijn voorhoofd." Professor Dick reageerde snel: "U voelt zich niet goed. Met uw permissie, ik zal het wel doen." Hollbaum trad terug en Dick maakte nu een snee overdwars naar de zijkant van het lichaam. Hij verwijderde de milt, herstelde het middenrif en sloot de wond. Pas daarna werd Heydrichs ingeklapte long opgepompt. "Het verdere verloop was te wijten aan het feit dat de eerste snee te groot was", herinnert Honek zich. "We verwachtten geen grote problemen omdat de eigenlijke wond zo klein was." Maar er vormde zich nu een ontsteking in de buikholte, een perisplenitis, die zich onstuitbaar uitbreidde. De lijfarts van Himmler, Karl Gebhardt uit Berlijn, probeerde het met sulfonamiden – penicilline was er in

die dagen alleen nog maar in Engeland – maar op 4 juni, om negen uur, overleed Heydrich in het Bulovka-ziekenhuis. ‘Schotwond / moordaanslag / wondinfectie’ staat in de akte van overlijden.

In het aangezicht van de dood was de gevoelloze man nog sentimenteel geworden. Tegenover zijn baas Himmler, die hem vol medeleven in het ziekenhuis kwam opzoeken, citeerde hij uit een opera van zijn vader: “De wereld is enkel een orgeltje, waar Onze Lieve Heer aan zwengelt,

en ieder moet ’t deuntje dansen, dat net op dat moment zo jengelt.”

A Lincoln Portrait is van de bekende Amerikaanse componist Aaron Copland (1900 – 1990). Het is een muziekstuk met een spraakstem als toevoeging. Copland gebruikte beroemde tekstdelen uit speeches en brieven van de Amerikaanse 16e president Abraham Lincoln (1809 – 1865) en was de eerste president van de Verenigde Staten die tijdens zijn ambtsperiode werd vermoord. Lincoln wordt beschouwd als een van de grootste Amerikaanse presidenten. Hij wordt geprezen om zijn leiderschap tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog, de afschaffing van de slavernij, de versterking van de nationale overheid en de modernisering van de economie. Lincoln op 14 april 1865 (Goede Vrijdag) in Ford’s Theatre (een schouwburg in Washington) neergeschoten door John Wilkes Booth, een fanatieke aanhanger van de Geconfedereerde Staten (de zuidelijke staten). De president werd in het achterhoofd getroffen door een kogel en stierf de volgende dag in het Petersen House op 56-jarige leeftijd.

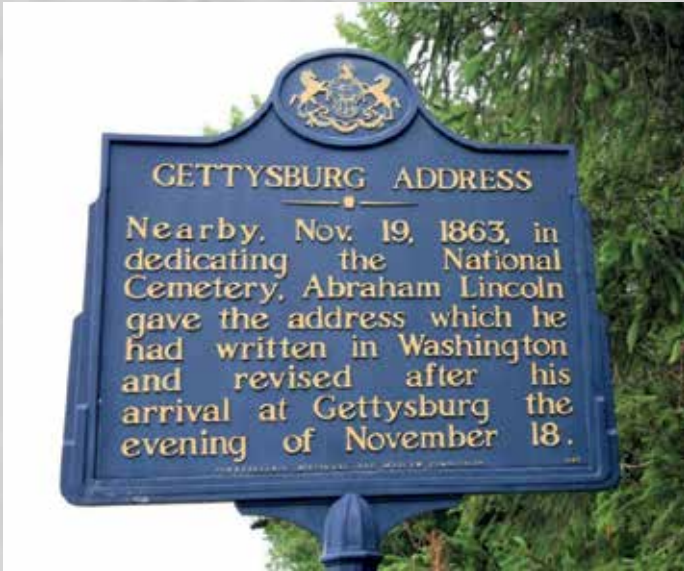
De teksten die bij dit muziekwerk horen werden uitgesproken door Michael S. Yasenchak. Hij was Superintendent van de enige Amerikaanse militaire begraafplaats in Nederland. Op de begraafplaats liggen 8301 soldaten begraven en staan de namen van 1722 vermisten soldaten op de ‘Walls of the Missings’. De teksten van ‘A Lincoln Portrait’ zijn:

Fellow citizens, we cannot escape history. We of this congress and this administration will be remebered in spite of ourselves. No personal significance or insignificance can spare one or another of us. The fiery trial through which we pass will light us down in honor or dishonor to the latest generation. We, even we here, hold the power and bear the responsibilithe.
Annual Message to Congress , December 1, 1862.

The dogmas of the quiet past are inadequate to the stormy present. The occasion is piled high with difficulty and we must rise with the occasion. As our case is new, so we think anew and act anew. We must disentrall ourselves and then we shall save our country.
Annual Message to Congress, December 1, 1862.

It is the eternal struggle between two principles, right and wrong, throughout the world. It is the same spirit that says ‘you toil and work and earn bread, and l’ll eat it’. No matter in what shape it comes, whether from the mouth of a king who seeks to bstride the people of his own nation, and live by the fruit of their labor, or from one race of men as an apology for enslaving another

shall not have died in vain. That this nation under God shall have a new birth of freedom and that government of the people, by the people, and for the people shall not perish from the earth.

Gettysburg Address.

Symfonie nr. 5 is de bekende symfonie van Ludwig von Beethoven (1770 – 1827). De symfonie begint met de muzikale vertaling van de morse 3x kort en 1x lang wat staat voor noodlot. Maar niet alleen voor het noodlot, want het beroemde openingsthema vormt de morse voor de V van Victorie. De symfonie is ook het muzikale thema van de film **The Longest Day** uit 1962 dat gaat over de landingen in Normandië. Het is de verfilming van het gelijknamige boek uit 1959. Schrijver Cornelius Ryan kreeg 175.000 dollar voor de filmrechten op zijn boek. De film is een van de weinige films uit de jaren 60 die in zwart-wit is opgenomen.

race, it is the same tyrannical principle.
Lincoln – Douglas debates, October 15, 1858.

As I would not be a slave, so I would not be a master. This expresses my idea of democracy. Whatever differs from this, to the extent of the difference, is no democracy.
Unknown, though in Lincoln's Collected Works.

That from these honored dead we take increased devotion to that cause for which they gave the last full measure of devotion. That we here highly resolve that these dead

Zeer indrukwekkend was dit concert, zowel de plaats waar het plaatsvindt als de serene stilte (je hoorde alleen wat vogels fluiten) dat tevens werd bijgewoond door de Amerikaanse ambassadeur Pieter Hoekstra en circa 1500 mensen.

Bronnen voor deze bijdrage zijn:
Wikipedia, programma Liberation Concert, American Battle Monuments Commission

Uit de oude doos

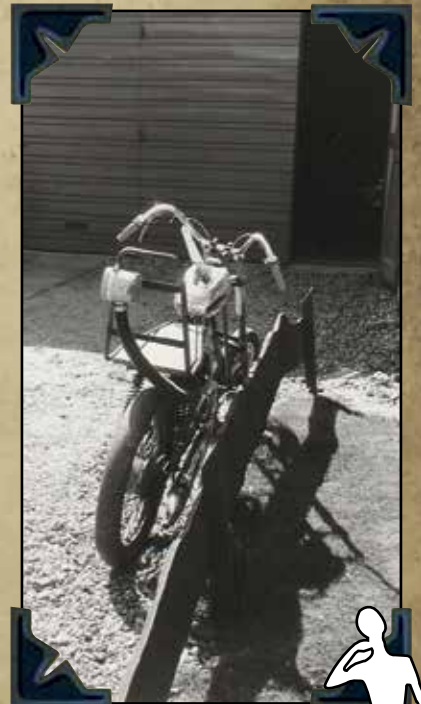
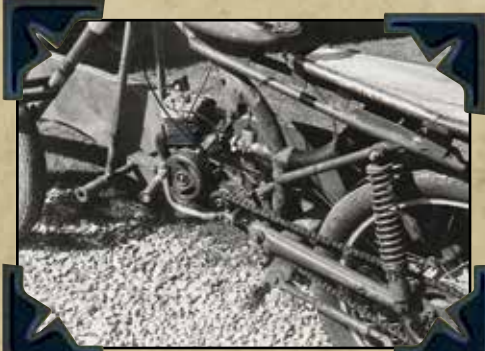
Eigen regio - Verzameling wapens en munitie en een eenzijdig ongeval.

Gerommel met kentekenplaten

Leuk eigenbouw hobby project,
maar niet toegestaan op de openbare weg.

Activiteiten overzicht

IPA Nijmegen

11 november 2018	2e IPA inloop en huldiging van onze jubilarissen In Sporthal 'De Heuvel', Heuvel 40, 6651 DE Druten, aanvang 11.00 uur
13 januari 2019	Nieuwjaarsreceptie IPA Nijmegen e.o In Sporthal 'De Heuvel', aanvang 11.00 uur
19 maart 2019	Districts Ledenvergadering In Sporthal 'De Heuvel', aanvang 20.00 uur
22 april 2019	Paaseieren zoeken Tweede Paasdag paaseieren zoeken voor de kinderen/kleinkinderen in Sporthal 'De Heuvel'
13 juni 2019	Bezoek Tuin van Bezinning Voor informatie neem contact op met Brugte Peper
16 t/m vrijdag 19 juli 2019	Internationale Vierdaagse Afstandmarsen
20 t/m zondag 22 september 2019	IPA Nijmegen kampeerweekend Nadere informatie volgt
9 november 2019	Zestig jarig jubileum IPA district Nijmegen e.o. met huldiging van jubilarissen Nadere informatie volgt

Informatie over onze activiteiten kunt u verkrijgen bij Dick Beerens en/of Adrie Daniëls

Activiteiten overzicht

Oostelijke Districten

4 november 2018	Herfstwandeling Montferland
4 november 2018	Jaarlijkse maaltijd Voor beide activiteiten aanmelden via: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
13 november 2018	Kaarten in Velp IPA-district Arnhem e.o.
16 november 2018	Excursie en bijwonen radio- en tv uitzendingen Omroep Gelderland Aanmelden via: evenementen-arnhem@ipa-nederland.nl
28 november 2018	Schieten in Spork Aanmelden via: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
1 december 2018	Workshop abstract schilderen in Apeldoorn Aanmelden via: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
1 december 2018	Nostalgische avond in Velp
11 december 2018	Workshop handwerken in Velp Voor beide activiteiten aanmelden via: evenementen-arnhem@ipa-nederland.nl

Verdere informatie over de activiteiten van de oostelijke districten zie daarvoor hun website.

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

Ik wens ingeschreven te worden als lid van de International Police Association, Nederlandse Afdeling. Ik ga akkoord dat ik word opgenomen in het persoonsregistratiesysteem. Ik zal de IPA-gedachte 'Servo per Amikeco' (Dienen door Vriendschap) ten uitvoer brengen en bevorderen.

Naam : Tussenvoegsel :
Voorletter(s) : Roepnaam :
Geboortedatum : Geboorteplaats :
Adres : Geslacht :
Postcode : Woonplaats :
Tel.nr. (vast) : Tel.nr. (mobiel) :
IBAN. : E-mailadres :

Ik ben in vaste dienst c.q. was voor (pre)pensionering in dienst van (aankruisen wat van toepassing is):

- Politie:
 Kon. Marechaussee:
 Anders:

Vervult c.q. vervulde voor (pre)pensionering werkzaamheden van politieke aard in vaste dienst bij:

Welke hobby's heeft u?:

In welk IPA-district wenst u te worden ingeschreven? :

Het eerste verenigingsjaar is contributie-vrij !

Ik ben in contact gekomen met de IPA door:

IPA-district Website IPA-huis Collega, lidnr. Anders nl.

Voorwaarden:

Inschrijving en opzegging van het lidmaatschap geschiedt volgens de Statuten van IPA-Nederland. Zie hiervoor: www.ipa-nederland.nl. Door ondertekening van dit aanmeldingsformulier ga ik akkoord met de jaarlijkse automatische incasso van mijn contributie volgens de daarvoor geldende regels.

Datum: Handtekening

U kunt dit formulier, met een kopie van het aanstellingsbesluit (BOA's van de akte van opsporingsbevoegdheid) en dienstlegitimatiebewijs met vermelding van de huidige functie, sturen naar IPA-Nederland, Wilde Wingerdlaan 259, 2803 WB Gouda

Voor nadere informatie: enrolment@ipa-nederland.nl of de website www.ipa-nederland.nl

Bestemd voor Administratie

Lidnummer :

Inschrijfdatum :